

Incapacitat o complicitat

«Si dramàtic és el discurs negacionista de Vox sobre el terrorisme masclista, desoladora és la incompareixença d'aquells que tenen l'obligació de fer-hi front»

"L'home no viola, viola un violador. L'home no mata, mata un assassí", va dir Macarena Olona en ple debat de candidats a les eleccions andaluses. Gairebé vuit de cada deu dones a Catalunya han patit almenys un episodi de violència sexual des de la seva adolescència, segons l'enquesta de la conselleria d'Interior. Sis de cada deu agressors, són coneguts per la víctima. Tots ells, homes. La Macroenquesta de Violència contra la Dona realitzada pel govern espanyol l'any 2019 apunta que la meitat de les dones de l'Estat han patit violència masclista al llarg de la seva vida. Estem parlant de més d'11,6 milions de dones. Els agressors eren, també, homes. Com homes eren també els assassins de les més de 1.100 dones mortes des de l'any 2003, any en què arrenquen les estadístiques.

Però l'extrema dreta juga malèvolament a externalitzar l'autoria i a tergiversar el tràgic balanç.

Com si el violador fos un fenomen aïllat sense adscripció de gènere que res té a veure amb una situació estructural de dominació i poder de l'home sobre la dona, o com si existís una situació equivalent de dones que maten homes. I actua així sabent dues coses de partida: que trobarà la complicitat dels reaccionaris que neguen la realitat o alimenten la *omertá* perquè veuen ferit el seu orgull i perillar la seva supremacia i que davant té una esquerra amb greus dificultats per desarticlar el discurs per la via dels arguments perquè fer-ho suposa estar disposat a desmuntar l'*statu quo* i fer-ho fugint del simplisme instal·lat en la política dels nostres temps.

Olona i l'extrema dreta utilitzen de forma perversa una lògica bàsica segons la qual qui mata és un assassí i qui viola un violador i recorren a valors universals com la igualtat i el principi de no discriminació com si el masclisme no existís i els homes fossin víctimes d'una cacera de bruixes. De fet, equipara el masclisme al feminisme tot obviant que el primer atempta contra els drets de les dones mentre el segon és un moviment que treballa per la igualtat, també la seva.

Però l'extrema dreta té molt treballat com vendre el seu missatge per la via d'interpel·lar les emocions de forma aïllada a la radiografia raonada i estructural: sap que totes tenim homes al nostre voltant als quals estimem, des del pare a germans, passant per la parella i els amics. Com han de ser ells els autors de les violències que patim? Veieu com el feminisme el que fa és criminalitzar-los a tots ells? A més, qui fa aquest discurs és, precisament, una dona que es presenta com a empoderada.

Totes aquestes premisses trampa blanquegen la desigualtat i perpetuen les múltiples violències a les quals estan sotmeses les dones pel simple fet de ser-ho. També Olona, per molt que ella ho negui des del rol d'abella reina. Perquè per molt que estigui en una condició de privilegi, el seu privilegi seguirà estant per sota del dels seus companys i sobre ella recaurà també la mirada sexista que impregna el sistema de la qual n'és defensora i garant.

Desmuntar-ho és tan complex com urgent. Perquè si dramàtic és el discurs negacionista de Vox sobre el terrorisme masclista, desoladora és la incompareixença d'aquells que tenen l'obligació de fer-hi front amb les dades a la mà, amb contundència, sense condescendència i amb polítiques efectives. Les simples rèpliques acusatòries són estèrils si no s'entra a desarticlar, des de la complexitat, la teranyina que hàbilment teixeix la ultradreta. No es tracta d'una qüestió de rivalitat política o d'assenyalar què dolents que són per reivindicar-se com l'alternativa menys lesiva, és una emergència democràtica. A aquestes alçades és lògic que ens preguntem si el que hi ha darrere del buit o del baix perfil de la gran majoria de partits per respondre l'extrema dreta és incapacitat política o bé la constatació que no només Vox creu en aquest discurs. Sigui una cosa o sigui una altra, sigui per silenci o per seguidisme, en són còmplices.

